

*Beata Maria Nowak**

Recenzja książki K.A. Wojcieszka

OPTIMALIZACJA PROFILAKTYKI PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH. PEDAGOGICZNE IMPLIKACJE GRUPOWYCH INTERWENCJI KRÓTKOTERMINOWYCH

Wydawnictwo Rubikon, Kraków 2013, ss. 409.

Problematyka profilaktyki problemów alkoholowych – niezwykle istotna z pedagogicznego i społecznego punktu widzenia – jest obecna w polskiej literaturze naukowej. Na rynku wydawniczym pojawiają się rozmaite opracowania teoretyczne o większej lub mniejszej wartości poznawczej, rzadziej metodyczne. A przecież profilaktyka jest działaniem społecznym i w sposób naturalny powinna być wpisowana w nurt opracowań metodycznych. Te jednak pojawiają się niezwykle rzadko w stosunku do potrzeb społecznych – oczekiwania pedagogów, lekarzy, pracowników socjalnych, terapeutów oraz przedstawicieli innych zawodów i służb społecznych. Być może za taki stan odpowiedzialna jest niewielka skuteczność proponowanych programów profilaktycznych, a zwłaszcza tych, które obejmują profilaktykę środowiskową i szkolną.

Recenzowana książka to studium profilaktyki problemów alkoholowych, podnoszące nie tylko zagadnienie istoty i konsekwencji uzależnienia od alkoholu, ale także wpływu uzależnienia na otoczenie społeczne, przejawiającego się w generowaniu szerokiego spektrum problemów. Znaczące jest tu dążenie Autora do optymalizacji działań profilaktycznych, wyrażane konsekwentnie w każdej z trzech części książki. Wskazuje on na konieczność podejmowania krótkich interwencji profilaktycznych w grupie, uzasadniając swoje stanowisko aktualnymi warunkami społecznymi oraz podbudowując je wynikami badań polskich i zagranicznych autorów.

Krzysztof Wojcieszek przedstawia w swojej książce autorską, oryginalną, odmienią od wyznaczonych obecnie standardów, koncepcję profilaktyki problemów alkoholowych, opierającą się na odniesieniach do antropologicznych uwarunkowań pracy wychowawczej, nawiązującą do współczesnych realiów życia społecznego oraz zagrożeń związanych ze starzejącym się społeczeństwem. Stąd też obecny w opracowaniu nowatorski

* Dr. hab. Beata Maria Nowak, profesor Pedagogium, Pedagogium Wyższa Szkoła Nauk Społecznych w Warszawie.

i w pełni uzasadniony postulat objęcia wszystkich generacji oddziaływaniami profilaktycznymi, a nie jak dotychczas adresowanie ich jedynie do wchodzącego w dorosłe życie młodego pokolenia.

Na podkreślenie zasługuje erudycja autora, który w sposób rzetelny i profesjonalny odnosi się do podjętej problematyki, ale także swobodnie porusza się w zagadnieniach przynależnych do dorobku innych dyscyplin naukowych, co sprawia, że całość opracowania staje się niezwykle cenną pozycją naukową, w której odniesienia teoretyczne korespondują z oczekiwanym przez praktyków-profilaktyków materiałem metodycznym. Opisana w pracy metoda pracy profilaktycznej „kipg” może zostać przetransponowana na grunt innych profilaktyk, choćby profilaktyki ryzykownych zachowań seksualnych. Może też być z powodzeniem wykorzystana w resocjalizacji osób nieprzystosowanych społecznie. Wszystko to daje w efekcie książkę niezwykle wartościową, wypełniającą lukę powstałą na rynku wydawniczym w ostatnich latach.